

โดย เจน แม็คไบริด
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“**ทำสิ่งที่ [เชื่อสัตย์]**” (2 โครินธ์ 13:7)

“**ไม่ต้องให้หนูดูแลน้องชายนะ**” คุณแม่บอก “**พ่อกับแม่จะไปช่วยผู้ป่วยสักหน่อย**”

ฉันเงยหน้าจากการกวาดพื้นบ้านหลังเลิกของเราและพยักหน้า คุณแม่เป็นประธานสมาคมสงเคราะห์ ท่านไปเยี่ยมพี่น้องสตรีในวอร์ดของเราบ่อยๆ

“**ขอบใจจะ อาร์ลีน**” คุณแม่พูดกลางหอมกระหม่อมของฉัน “**จอห์นหลับอยู่ และมีแป้งขนมปังขึ้นฟูอยู่บนเคาน์เตอร์ อย่าจับมันนะลูก**”

ฉันมองผ่านประตูขณะทำงานกับคุณพ่อขับรถม้าลากไปตามถนนดิน ฉันรู้สึกภูมิใจที่คุณแม่เชื่อใจฉัน

ขณะกวาดห้องครัว ฉันหยุดดูแป้งขนมปัง อดใจรอ คุณแม่อบขนมปังคืนนี้แทบไม่ไหว ปกติเรากินขนมปังสดกับแยมทำเอง แต่แยมหมดได้สามเดือนแล้ว

แยม! พอนึกถึงแยมก็ทำให้ฉันอยากกินของหวานๆ ฉันเหลือบมองกระปุกน้ำตาลที่อยู่บนชั้นวางของ ฉันรู้ว่าแม่เก็บน้ำตาลไว้ทำแยม

ยิ่งนึกถึงน้ำตาล ก็ยิ่งรู้สึกหิว สุดท้ายฉันก็ลากเก้าอี้มาที่เคาน์เตอร์จนได้และเอื้อมขึ้นไปบนนั้น นิ้วของฉันแตะกระปุกน้ำตาลพอดี ฉันค่อยๆ เขยิบกระปุกมาใกล้ขอบชั้นวางของมากขึ้น . . .

แล้วกระปุกก็พลัดตกจากชั้นวางของ! ฉันพยายามจับ แต่กระปุกตกลงมาตรงกลางแป้งขนมปังพอดี น้ำตาลหกเลอะขนมปัง เคาน์เตอร์ และบนพื้น

“**ตายแล้ว!**” ฉันตะโกน เสียงนั้นทำให้น้องชายตื่น เขาเริ่มร้องไห้ ฉัน ยอกร้องตาม แม่จะว่าอย่างไรที่ฉันทำเลอะแบบนี้



ความเชื่อสัตย์เรื่อง น้ำตาล

หลังจากปล่อยให้แห้งแล้ว ฉันพยายามเก็บกวาดให้สะอาดที่สุด ฉันยกกระปุกออกจากแป้งมาล้าง เช็ดน้ำตาลบนเคาน์เตอร์และบนพื้น แต่ไม่สามารถเอาน้ำตาลออกจากแป้งได้

ฉันคิดว่าจะวางกระปุกไว้บนชั้นเหมือนเดิม คุณแม่คงไม่ทันสังเกตเห็นแต่กระปุกเปล่า แต่นั่นรู้ว่าทำอย่างนั้นไม่ถูก ฉันจึงวางกระปุกไว้บนโต๊ะและรอคุณพ่อคุณแม่กลับมา

เมื่อพวกท่านกลับถึงบ้าน คุณแม่สังเกตเห็นกระปุกน้ำตาลทันที

ฉันสุดลมหายใจ “**หนูแค่อยากชิมน้ำตาลคะ แต่หนูทำกระปุกหล่น หนูพยายามทำความสะอาดแล้ว แต่เอาน้ำตาลออกจากแป้งขนมปังไม่ได้**” ฉันพูดเร็วๆ ขณะก้มมองพื้น

คุณแม่เงยไปครู่หนึ่ง

“**หนูขอโทษ**” ฉันกระซิบ

คุณแม่ถอนหายใจ “**เอาละ แม่คิดว่าคืนนี้ขนมปังคงจะหวานเป็นพิเศษ**” ท่านพูด ฉันเงยหน้า ท่านยิ้ม นิดๆ “**ขอบคุณที่เล่าให้เราฟังว่าเกิดอะไรขึ้น**”

ขณะที่เรากินขนมปังหวานคืนนั้น คุณแม่ คุณพ่อ และฉันคุยกันเรื่องความเชื่อสัตย์

“**เราทุกคนทำผิดหลายอย่างในชีวิต**” คุณพ่อพูด “**แต่เมื่อเราเชื่อสัตย์และพยายามกลับใจ พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูทรงมีความสุข เราจะได้รับพรเพราะความเชื่อสัตย์เสมอ—แม่จะยากในตอนแรกก็ตาม**”

ฉันยังคงเสียใจที่ทำน้ำตาลหก ฉันรู้ว่าเราอาจจะมีแยมไม่มากปีนี้เพราะความผิดของฉัน แต่ฉันดีใจที่พูดความจริง นั่นเป็นความรู้สึกหวานที่น้ำตาลมากเท่าใดก็ไม่สามารถทำให้หวานแบบนั้นได้ ●

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา



“**การรักษาพระบัญญัติจากสวรรค์นำพรมมาในทุกครั้ง! การละเมิดพระบัญญัติจากสวรรค์ทำให้สูญเสียพรทุกครั้ง!**”

ประธานรัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “**ให้ศรัทธาของท่านแสดงออกมา,**” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 30